

VIATA MEA FERICITĂ ÎN LILIPUT

Golbasto și cu mine ne-am împrietenit. Împăratul era un tânăr mărinimos și îi plăcea să poarte conversații lungi. Mă vizita aproape zilnic și mă ruga să-l iau în palmă. Eu îl ridicam până la nivelul feței și astfel noi discutam ore în șir despre una, despre alta. În scurt timp, am învățat destul de multe cuvinte în graiul liliputanilor.

Din partea lui, Golbasto a făcut tot ce i-a stat în puteri ca să mă facă să mă simt în largul meu în extraordinara lui împărăție. Aveam circa șase sute de servitori, care trăiau în coșturi minuscule instalate de jur-împrejurul templului. Trebuia doar să fac un

semn din cap și slujitorii aceia alergau într-un suflet la mine. Trei sute de croitori au confecționat haine noi pe măsura mea, însășilând laolaltă mii și mii de stoffe mici. Șase sute de saltele, la fel de mărunțele, fuseseră întinse pe podeaua templului, ca eu să pot dormi cât de cât confortabil acolo.

Liliputanii îmi dădeau cu regularitate merinde și băuturi. Nu duceam lipsă de nimic și totuși Golbasto încă nu se putea hotărî să mă elibereze.

